

[Henry Christensen.]

være rimeligt at tage op til overvejelse, enten nu eller i forbindelse med den forestående revision af byggestøttelovgivningen og andre dele af vor lovgivning, om man ikke skulle se at komme væk fra den særbehandling, som finder sit udtryk i, at nogle skal være helt fritaget, medens andre altså skal betale. Hvis man vil have balance i regnskabet, må det være den vej, man skal gå; det må være det naturlige. Det bør ikke være sådan, at de, der forsøger at klare sig selv, må tåle en ekstra beskatning, for at man kan yde andre også denne service.

Om en række af de andre enkeltheder i lovforslaget vil jeg sige, at vi ser velvilligt på forhøjelserne; det gælder ikke mindst forhøjelserne af retsafgifterne i forbindelse med retssager, idet der her er et meget rimeligt grundlag for at foretage en forhøjelse, da disse afgifter utvivlsomt ikke dækker de omkostninger, som retsvæsenet i mange tilfælde har i forbindelse med de pågældende retssager.

Det, som må være vejledende for os under den kommende udvalgsbehandling, vil være en vurdering af, hvorvidt disse afgifter og gebyrer står i et rimeligt forhold til den ydelse, der er tale om fra det offentliges og fra retsvæsenets side. Det gør de ikke på alle de områder, der her er nævnt, men i de tilfælde, hvor de gør det, vil vi være med. Hvad angår det beløbsmæssigt meget omfattende område, som tinglysningsafgifterne udgør, kan jeg på forhånd sige, at vi ikke anser det foreliggende forslag, sådan som det er formuleret, for et rimeligt grundlag.

Thestrup: Jeg kan på mit partis vegne tilsige en velvillig behandling af det foreliggende lovforslag.

Jeg er ikke helt enig med den højtærede finansminister i, at retsafgifterne altid bør dække udgifterne til retsvæsenet; som principiel betragtning kan jeg i hvert fald ikke gå ind herfor, men jeg skal undlade at begynde en principiel diskussion derom.

Jeg må tilstå, at jeg heller ikke er enig med det ærede medlem hr. Henry Christensen i den betragtning, han gjorde gældende: at der skulle være et ganske nøjagtigt forhold mellem den tjenesteydelse, der vises

fra det pågældende dommerkontors side, og den betaling, der bliver erlagt for den. Jeg tror ikke, man kan tage disse forhold så mekanisk eller så skematisk.

Retsafgifterne her i landet er så beskedne, at der næppe vil være nogen fare ved en forhøjelse, og efter min opfattelse gælder det samme for tinglysningsafgifterne. Ordningen er jo kun foreslået som en midlertidig ordning, indtil et udvalg, der behandler helt nye afgiftsregler, har gjort sit arbejde færdigt. At sådanne helt nye regler er påkrævede, tror jeg alle, der til daglig arbejder med disse afgiftsbestemmelser, vil indrømme. En del af de afgiftsbestemmelser, vi har, beror jo på meget gamle love, bl. a. notarialgebyrerne, og jeg kan ikke lade være med at nævne et særligt forhold, der for nylig er blevet fremdraget i Sagførerbladet, hvor man citerede en skrivelse fra justitsministeriet.

En sagfører havde forespurgt, hvordan et notarialgebyr på 6 kr. 77 øre var blevet beregnet, og justitsministeriet svarede, at man var kommet til det på følgende måde — jeg beder om tilladelse til at citere —:

- „1) a. Gebyr ifølge § 141 i sportelreglementet af 22. marts 1814: 54 sk., som ifølge § 18 i lov nr. 66 af 23. maj 1873 omregnes til 1,12 kr.
 b. Tillæg ifølge plakat af 8. januar 1823: 7 sk., som omregnes til 0,14 -
 c. Tillæg ifølge sportelreglementets § 156: 12 sk., som omregnes til 0,25 -
 2) a. Gebyr for notarialattest ifølge sportelreglementets § 139: 1 rdl. 12 sk., som omregnes til 2,25 -
 b. Tillæg ifølge plakat af 8. januar 1823: 14 sk., som omregnes til 0,29 -
 c. Tillæg ifølge sportelreglementets § 156: 24 sk., som omregnes til 0,50 -
 3) a. Gebyr for collation (1/2 ark), jfr. sportelreglementets § 138, sidste punkt: 15 sk., som omregnes til 0,31 -
 b. Tillæg ifølge sportelreglementets § 156: 3 sk., som omregnes til 0,06 -